

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. w VII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr. sąd. Dawid Lesiakowski

przy udziale oskarżyciela publicznego: funkcjonariusza celnego J. R.

po rozpoznaniu w dniu 12.10.2016 roku

sprawy **Z. S.**, syna S. i K. z domu K., urodzonego (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 20.01.2016 roku w miejscowości G. przechowywał wyroby akcyzowe w postaci ok. 3 kg tytoniu do palenia bez nazwy bez polskich znaków akcyzy, 6 litrów alkoholu o mocy 90% bez nazwy bez polskich znaków akcyzy oraz 20.920 sztuk papierosów różnych marek nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 114 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U. z 2014r., nr 752 z późn. zm.), przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w łącznej wysokości 20.027,00 zł, tj. wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 kks w zw. z art.63 § 1 kks,

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art.65 § 3 kks w zw. z art.65 § 1 kks;

II. w dniu 20.01.2016 roku w miejscowości G. przechowywał wyroby akcyzowe w postaci 1140 sztuk papierosów różnych marek wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 114 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (t.j Dz.U. z 2014 r., nr 752 z późn. zm.), a oznaczonych białoruskimi znakami akcyzy, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że zostały przywiezione na teren Unii Europejskiej bez przedstawienia ich organowi celnemu, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w łącznej wysokości 52,00 zł oraz podatek akcyzowy w łącznej wysokości 949,00 zł, tj. wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 7 kks w zw. z art. 63 § 2 kks i w art. 86 § 4 kks w zw. z art. 86 § 1 kks,

tj. o wykroczenie skarbowe określone w art. 65 § 4 kks w zw. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 91 § 1 kks w zw. z art.7 § 1 kks.

1. oskarżonego **Z. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 65 § 3 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 (siedemdziesięciu) złotych;

2. na podstawie art. 30 § 2 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci wyrobów tytoniowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 01 pod pozycją 1-8, na karcie 9-9v akt sprawy sygn. (...) (...);

3. na podstawie art. 30 § 2 kks i art. 31 § 5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci 6 butelek alkoholu o poj. 1 litra szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 01 pod pozycją 8, na karcie 9v akt sprawy sygn. (...) (...) i zarządza ich zniszczenie;

4. oskarżonego **Z. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia i za to na podstawie art. 65 § 4 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 500,00 (pięćset) złotych;

5. na podstawie art. 49 § 3 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci wyrobów tytoniowych szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 01 pod pozycją 10-13, na karcie 9v akt sprawy sygn. (...) (...);

6. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 (siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 400,00 (czteryście) złotych tytułem opłat.

Sygn. akt VII K 187/16

Uzasadnienie (ograniczenie uzasadnienia w trybie art. 424 § 3 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks)

Rzecznik oskarżenia stawia Z. S. zarzut popełnienia czynów polegających na tym, że:

I. w dniu 20.01.2016 roku w miejscowości G. przechowywał wyroby akcyzowe w postaci ok. 3 kg tytoniu do palenia bez nazwy bez polskich znaków akcyzy, 6 litrów alkoholu o mocy 90% bez nazwy bez polskich znaków akcyzy oraz 20.920 sztuk papierosów różnych marek nieoznaczonych polskimi znakami akcyzy, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 114 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U. z 2014r., nr 752 z późn. zm.), przez co naraził na uszczuplenie podatek akcyzowy w łącznej wysokości 20.027,00 zł, tj. wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 6 kks w zw. z art. 63 § 1 kks,

tj. przestępstwa skarbowe go z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 65 § 1 kks;

II. w dniu 20.01.2016 roku w miejscowości G. przechowywał wyroby akcyzowe w postaci 1140 sztuk papierosów różnych marek wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 114 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (t.j. Dz.U. z 2014 r., nr 752 z późn. zm.), a oznaczonych białoruskimi znakami akcyzy, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie, że zostały przywiezione na teren Unii Europejskiej bez przedstawienia ich organowi celnemu, przez co naraził na uszczuplenie należności celne w łącznej wysokości 52,00 zł oraz podatek akcyzowy w łącznej wysokości 949,00 zł, tj. wyrobów akcyzowych stanowiących przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 7 kks w zw. z art. 63 § 2 kks i w art. 86 § 4 kks w zw. z art. 86 § 1 kks,

tj. wykroczeni a skarbowe go z art. 65 § 4 kks w zw. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Zgromadzony materiał dowodowy w postaci: protokołu kontroli, protokołu zatrzymania rzeczy, ich spisu i opisu, protokołu wyliczenia uszczuplenia należności publicznoprawnej, protokołu oględzin rzeczy daje podstawy do przypisania oskarżonemu zarzucanych mu czynów, wyczerpują one odpowiednio dyspozycję art. 65 § 3 kks w zw. z art. 65 § 1 kks (czyn zarzucany w pkt I) oraz art. 65 § 4 kks w zw. z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 4 kks w zw. z art. 91 § 1 kks w zw. z art. 7 § 1 kks (czyn zarzucany w pkt II).

Wina oskarżonego co do każdego z czynów została udowodniona, oskarżony działał umyślnie – w zamiarze bezpośrednim (co do przechowywania rzeczy), nie budzi wątpliwości świadomość oskarżonego co do tego, iż wyroby tytoniowe, alkohol nie były opatrzone polskimi znakami skarbowymi akcyzy, a w zakresie czynu z pkt II – znakami białoruskimi akcyzy. W realiach tej sprawy nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynów oskarżonego lub jego winę. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem, a nie zachowań realizujących znamiona przestępstwa skarbowego oraz wykroczenia skarbowego.

Kary grzywny w liczbie 50 stawek dziennych (czyn będący przestępstwem skarbowym) oraz w kwocie 500 złotych są adekwatne do stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynów, a uwzględnia jako okoliczności łagodzące:

- uprzednią niekaralność oskarżonego,
- sytuację majątkową i zarobkową oskarżonego, który jest osobą bezrobotną (dane z protokołu przesłuchania w charakterze podejrzanego), utrzymuje się z prac dorywczych, wysokość dochodów oskarżonego - poniżej minimalnego wynagrodzenia za pracę, na marginesie należy zauważyć, że oskarżony już na tym etapie postępowania wnioskuje o rozłożenie należności sądowych na raty,
- zabezpieczenie rzeczy pochodzących z przestępstwa i wykroczenia,
- postawę oskarżonego w toku postępowania, przyznanie się do winy.

W realiach tej sprawy nie można wskazać okoliczności obciążających.

Przestępstwo skarbowe zarzucane oskarżonemu zagrożone jest karą grzywny od 10 do 720 stawek dziennych. Stawka dzienna nie może być niższa od 1/30 części minimalnego wynagrodzenia ani przekraczać jej czterystukrotności (art. 65 § 3 kks w zw. z art. 23 § 1 kks).

Wykroczenie, przed zarzutem którego stoi oskarżony zagrożone jest karą grzywny. Wymiar grzywny za wykroczenie skarbowe kształtuje się w granicach od 1/10 minimalnego wynagrodzenia za pracę do jego 20-krotności (art. 48 § 1 kks). Ponieważ minimalne wynagrodzenie za pracę w 2016 roku odpowiada kwocie 1.850 zł. (§ 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2015 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2016 r. – Dz.U. z 2015r., poz. 1385), kara grzywny może być wymierzona w granicach od 185 zł do 37.000 złotych. Rodzaj okoliczności łagodzących, ich liczba – ze szczególnym naciskiem na uprzednią niekaralność oskarżonego jego postawę w toku postępowania – przyznanie się do winy, zabezpieczenie rzeczy - przy braku okoliczności obciążających skłania do orzeczenia kary grzywny na poziomie zbliżonym do dolnego ustawowego zagrożenia, tak w wypadku przestępstwa skarbowego, jak i wykroczenia. Ustalając wysokość grzywny za wykroczenie skarbowe (art. 48 § 4 kks), czy też stawkę dzienną grzywny za przestępstwo skarbowe (art. 23 § 3 kks), Sąd musi nadto mieć na uwadze stosunki majątkowe, rodzinne, dochody i możliwości zarobkowe. W realiach sprawy przedmiotowej na etapie dochodzenia poczyniono ustalenia wskazujące, iż oskarżony jest osobą bezrobotną, posiada skromne wpływy z tytułu prac dorywczych, co dodatkowo skłania do ustalenia grzywny (w obydwu wypadkach) w dolnym ustawowym wymiarze.

O przypadku dowodów rzeczowych rozstrzygnięto po myśli art. 30 § 2 kks (co do rzeczy pochodzących z przestępstwa, zarządzono jednocześnie zniszczenie wyrobów alkoholowych, uznając za celowe już na tym etapie postępowania przesądzenie sposobu wykonania przypadku) oraz po myśli 49 § 3 kks (co do rzeczy pochodzących z wykroczenia).

W oparciu o treść art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa

a/ kwotę 70 złotych tytułem zwrotu wydatków:

- opłatę przewidzianą za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 zł,
- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./).

b/ opłaty (suma odrębnie liczonych od kar za przestępstwo i wykroczenie) w wysokości 400 złotych, których wysokość ustalono na podstawie art. 3 ust 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).